βιαίως δεν μοῦ συγχωρεῖ ἡ γνώμη νὰ συνομιλῶ μὲ ἐκείνους, σὰν ἀπὸ παρμενιανὸ φορεῖ πλέρι δηλ. σὶ ὀλιγαρχίαν νὰ ἐκείνοι εὐδοκεῖ γιὰ ὄλίγο. ὑγίαινε, χαῖρε μου. ὁ φίλος, ὁ πόθος σου Βηλαείας. / Πάτμος τῆς 2: μαρτίου 1818.

Ἀγαπητὲ μου.

Ἐξοχώτατε!

,, Περιτυνὸ τὸ γοχάθομαι τὸ ἀρχίσω τὸ γεάμμα μου ἀπὸ εὐχαριστία, διὰ νὰ δ' ἀποδείξω πόσον σὲ ἀγαπῶ ἢ ψυχή μου, κὶ πόσον σεβάσιον ἔχω διὰ τὸν ξεχωρισμό μας. Θελὸ παρακαλέσει νὰ τὸ μεταχειρισθεῖ θεὸς κὶ πάλιν λευκεοὺ φίλον μου, διὰ νὰ δὲ ξεστέσω κὶ ἀπόψιον νὰ εὐθυμεθῶ τ' ἀστεισιάρμου. Ἡ ἐξοχότης σου ὅμως κοιώθης κὶ κρίον, κὶ κὶ ὄρεξιν ὀδὲ ἔχω θεὸς τὸ ὑποκρεθεῖ σε διὰ τῆς δοξαστῆς κυβερνήσεως, ὀδὲ ἀποκρίνεσα. Μὲ τὸ νὰ εἴρω ἄλλον Βηλαείαν, ἰατρόν, διδάσκαλον, συμβουλάβεια, κυβερνήτη μου; Ἐξοχότη, ἂς ἀφήσω ὅλα τὰ ἄλλα, ὅλαν εὐθυμεθῶ κὶ ὀλοψύχρυσιν ὁμιλίαν ὀδὲ ἔχαμε κατὰ τὴν ὁδόν τὸ Τριναβοῦ. μὲ ἔρχεται νὰ στείλω, ὅλη ἐκ ἀλλοῦθη ν' ἀκούσω τὸν Σωκράτην. Τώρα ὅλα τὰ ὑγεράθηκα, κὶ μὲ φαίνεται, ὅλη ἐξ ἰδίου κὶ σαρακόλαρόνται νὰ εἰρίσκωμαι κοντὰ ἐξ κὶ Σιβυλείαν. ἀποφασῶ κὶ ἐδόξε μὲ κὶ ἀνάγκην κὶ ἐλθῆ κόμμα: τα, ὀδὲ ἔχα θεοφάτη κὶ ἀνέκφρασα ἀποτὰ σχέδια σου. κὶ μὲ αὐτὰ εἰρίσκω ὀλίγην ἀφορ: μορίαν ἐξ κὶ μοναχαί μου.

Τί ὁ ἔφταιξα, κὶ δὲν ἐδέχθης κάμμιαν φορὰ νὰ μὲ ἐγγίξῃς κὶ νὰ μὲ φιλήσῃς; ἀφ' ὅσα μ' ἔχεις ὑποχρεῶσει; μὲ μ' ἐφοῦ νὰ θεωρήσω νὰ τὰ ἰδῶ δυστυχία, διὰ ἐλπίζω, κὶ δὲν θὲ: σω, ἔλε μὲ τὰ θαύματα ν' ἀξιωθῶ αὐτὸ τὸ κάλλος. Τὰ φυλάγεις διὰ τὸς μεταμεσιέρες; ἀμὲ αὐτὸ ἔχει τὸ ἴδιον, κὶ νὰ ἐφοῦ εἶναι: μὲ λεώνει βέλος ἐκεῖνος, διὰ ἐδὲ χεόν κὶ ἐκεῖνος νὰ χαρίσῃς κὶ κοιτάνε ἀπὸ δοξά, κὶ διάβοια φαίνεται. Τί ἔφαδε ἡ Γεωγρα: φία σου; Ἡ ἀστρονομία μὲ τὸ μυθιστορικόν σου; πόλε θὰ ἰδῶ κὶ ἤθικόν σου; πόλε τὰ Σαλυρικά σου, τὰ Θέματα, κὶ Θεολογίαν; κὶ ἐ τὰ κυβερνήσεις; ὁ κύριος διὰ ἡ: μᾶς δὲν θαρρῶ νὰ εἶδε ἀλλοιώτικα. Ὁ καιρὸς σε κάνει νὰ λογαριάσῃς διὰ καλλίε: σον. ὅθεν μὲ ἀπαλλάξῃς, μόν' ἀποφάσισε νὰ κλεφτώσῃς τὸν κόσμον σου, διὰ νὰ μὲ ἀποκτήσῃς μόνον μὲ τὴν ἐκείνην ζῶσαν, διὰ ὕστερα ἡμπορεῖ οἱ ἔρημοι νὰ σὲ ἴδουν ἀπὸ ἐκεῖ νὰ μὲ λαλήσουν ὅτ' θυνόμαι ἐδῶ κὶ τὸ Τριάμαρι.

Τὸ γεάμμα μὲ ἐξέδωκα χεροδόλλε κὶ ἔλαβα, κὶ μὲ ἔδυχος. Θέλω σκιάσω διὰ τὴν δόλσον σου, κὶ αὐ κάμῃ χεῖρα σοῦ μεταγεάφω νὰ μοῦ ἐγγίξῃς κὶ ἄλλῃ. Λάβε τὸν κατάλογον τῶν λαμπρῶν σημαδιῶν μὲ τὴν ἐμορφῆ, ὀδὲ ἔμαθον ἐδῶ σήμερον. αὐ τοὶ συμφέρει, θεόφαλε μὲ ἐλπίδεα νὰ σοῦ τὰ ἐγγίω, ἐδόξε ἔχεις ἐλεεφορισμὸ πόσην εὐχαρίστησιν λαμβάνω, ὅλαν ἀξιώσῃς νὰ σοῦ ἀρέσω, ὀδὲ θεόφυλε βίλῃ ἐξ ὁλόκλ. σου ἀνήρ.

/ 1818: μαρτίου 15: ἀπὸ Λαύριον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ σιωπήσω τὸ πρᾶγμα τοῦ αὐτοῦ δεσποτικοῦ ἀποδεῖ ὀλίγην χάριν. Αἰσθάνομαι νὰ ἔχω δικαίωμα νὰ ἀπολογηθῶ, ὅτι δὲν ἔχω καιρὸν ἀκόμη, μόλις νὰ κάμω, οὐδὲ παρακαλῶ, ὅλον σήμερον νὰ σπουδάσω νὰ γράψω πολλά, νὰ αὐτὰ νὰ μὴ στείλω τόσον τόσον τοῦ ὀλίγα, ἢ νὰ στείλω ἀχαρίστος; Τόσε δὲν ἔχεις παρηγορίαν ἡ σιωπή; ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃς, νὰ νοιάζῃς ἀχάριστον, παρηγόρον ἔχεις τὸ νὰ μὴ σὲ νοιάζῃ. Φίλε! μὴ εἰρωνεύου εἰρήνα, δίνα κρίσιν δὲ κάμω, σταθερὸ κεφάλι μου ἔχει κάθε ἀποφάσεις, νὰ σοῦ ἠμπορῶ ἐγὼ νὰ βεβαιώσω ἀλήθεια κοντεμένα, ὡσὰν τὸν ἑρμίτη, νὰ τὸν λογιὸν ἑρμῆ, ὅσον μὲ φαίνονται τὰ κοντεμένα; ἀλλὰ σὰν τὸν ἔχεις, θέλω εἰπεῖ σκέψου νὰ μὴ μὲ ἀλησμονήσῃς. Ὅταν κάμῃς, ἀγάπαμε, ἐγγράμματα. Ὁ φιλικός βίος σου ὁ Ο: Ο Κ:-
Ὁ θεός μου εἰς ψυχὴν σὲ φυλάξει. /1817: Ὀκτ: 12: ἀπὸ Λάρισσαν.

Πρὸς ἐμὲ!

Λογιώτατε φίλε!

,, Εἶναι ἡμέρες, ὅποῦ ὁ κύρ Κονομάλης μοῦ ἔκαμε τὴν τιμωρίαν, νὰ μοῦ ἀπονόμησε τὸν δρόμον νὰ σοῦ γράψω ἀπραγῶς γράμματα, συνδρομιστὸ μὲ δέκα Χρυσόστομος. Ἀλλὰ σπουδὴ νὰ δίδαμε, ἐσπουδὴ νὰ σοῦ ἐρχόνταν μὲ τὸ μέσο εἰς τὸν δάλαρη, ὅποῦ ἐκινήσε γὶ αὐτός. Ἂν κάμνα συμβιβασμὸ ἐμπόδιο τὸ φθάσιμόν σου, ἔναν ἀδυχίαν, ὁλοκληρωμένη θέλει δόμως, ἐσπουδὴ νὰ ἠμπορῶ νὰ σοῦ στείλω ἄλλες Χρυσόστομος. Στὸ γράμμα σοῦ ἐφαντέρωνα ὅλη εἶχα ἀρκετὴ, κεφαλή, αὐ αὐτὸν εἶχεν ἀστέρωσιν, φθάσῃ νὰ μοῦ τὸ σημειώσῃς, κεφὴ εἶχε ὅλες. Γνώσεις νὰ ἄλλες θέλω νὰ σεοστεῖ. αὐ σοῦ συμφέρει, εὐχαριστοῦμαι αὐτὴ μεγάλα, κὶ ἀπὸ ἔθνη γεμάτοι, ὅποῦ νὰ μοῦ χεσοριστεῖ. Σοῦ στερεῶ παλάμες, κὶ φεύγεις νὰ μοῦ ἀπο: κριθῆς σ' αὐτόν. ὡς ἐλπὶς σὲ γράφω σαὶ ἀρχαιοτάτης.

Πῶς ἀστρῆς τὸν κόσμον σε, ὅλον αὐτὴ ἄλλη ἀπὸ τὴς ὀμπαλάτης σε ὑποθέσεις; ἐξαιρετὴς τὴν νόστιμην μεταφέρεσόν σε καὶ συγγράμματα τοῦ λαμπαντοῦ; φοβοῦμαι μὴν ὑποθέσῃς σὲ ἄλλης τὴν ὀμπορίαν, ὅποῦ μὲ πάθος ὅλο ἐκεῖνοι οἱ ἄλλοι ἠμπορῶσαν νὰ σαφεφοτιθοῦν ἀπὸ μέσος σε. ὁ κύρ Χρυσόστομος ἔτυχεν μοῦ ἔχει φόβο, ὅλη ἐπιθύμησε νὰ διαγράψῃς τὴν Ἀθηνιν τὴν ἱστορίαν, ἀθηνινὰ τὴν ἀπόδοσιν, ἢ νεοελλὰ τὴν ἱστορίαν; Ἤξερε κὶ ἐστόσο, σοῦ δὲν θελεῖ ἀρκέσῃ σὲ ἡσυχίαν, ὅσο νὰ βεβαιωθῶ, ὅλη κὶ θρεμμένος τὸ δέος μου. Θελεῖ φόβος ἐγώ, ὅποῦ σαφεκτεῖ τὴς ἄλλης κάθε νὰ ἐφαίνεται ἀπὸ τὴ κάθομαι ἀρχός; μὲ ὅλον ὅποῦ δὲ σταρίστα:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ